

שלימות התורה

להאיר לימוד חלק הפנימי של שבתורה
ז"ל ע"י רשת בולגרי "שלימות התורה" בארה"ק

כ"ד סבת
השכ"ב
פרישת
וארא
גילויין ל"א

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצש"ק	הרה"ג	ירושלם
5:58	5:26	4:11	ירושלם
5:59	5:27	4:24	בני ברק
5:57	5:25	4:22	חיפה
6:01	5:29	4:27	באר שבע
5:51	5:25	4:17	גני זרע

הזמנים לפי תוכנת "חזון שמים"

שלימות הפרשה

סוד שיעבוד הגלויות

דבר המערכת

גלות מצרים וגלות ישמעאל

בשבעת אלף קודאים אבחנו את פרשת באולת ישראל קמעה קמעה, החל ממכת מצרים, עד ליציאתם הסופית של בני ישראל ממצרים עד קבלת התורה. וכידוע מהזוהר הקדוש והספרים הקדושים, שכל הגלות והשיעבוד הינם חסד הבורא יתברך ממש להכשיר אותנו להיות לו לעם סגולה. ובניא מהזוהר הקדוש בסוף הפרשה (וארא קצ"ח - ר"י) העוסק מענין גלות ישמעאל והגאולה האחרונה שנתבאר במהרה כימני:

ובי יוסי ורבי חייה היו תולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייה, למה אתה שותק, הרי הדרך אינו מתקן אלא מכרי תורה? באב"ר ה"א ח"א ובכח. פתח ואמר, "יתיה שרה עקרה אין לה ולד". אוי על זה, אוי על אותו זמן, שהולידה הנ"י את ישמעאל. (כלומר, שמפני שהייתה שרה עקרה הוצרכה להביא את הרב שפדחה ותודעה, ומה מגיד ישמעאל).

אמר לו רבי יוסי, למה? הרי אתה שגורד ישמעאל, הולידה שרה היהי לה כן בנע קודש. ולמה אתה אומר אוי? אמר לו אתה רואה, ואני רואה, וכך שמעתי דבר מפיו של רבי שמעון, ובכיתו, שאמר: ווי על אותו זמן, כי משום ששרה נעברה, כתוב: "והאמר שרי אל אבים הנה נא ערבי יתקח מקדתי פא נא אל שפדתי אילי אבנה מקנה ישמע אבים לקול שרי". ואז השעה עמדה לומר לרשת את שרה ובכיתו, היהי לומר כן מאברהם.

ואברהם אמר, "לו ישמעאל יתקח לפיך", ואע"פ שהקב"ה היה מבשר לו על יצחק, התיבך אברהם בישמעאל, עד שהקב"ה השיבו "הישמעאל שמשקתך הנה פרקתי אותו וכו' ונתתיו לגוי גדול". ואח"כ נימול, ונכנס בבית הקדוש, מטרים שיבא יצחק לעולם.

וכא דרא, ארבע מאות שנים עמד הממונה של בני ישמעאל, ובקש לפי הקב"ה, אמר לו, מי שנימול יש לו חלק בשמך? אמר לו הקב"ה כן. אמר לו ההי ישמעאל שנימול, למה אין לו חלק כך כמו יצחק? אמר לו, זה נימול כראוי ובתניקניו, וזה אינו כך. ולא עוד אלא שאילו מתברקים בי כראוי לשמונה ימים. ואלו רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו השד הממונה, ועם כל זה, כיון שנימול לא יהיה לו שכר טוב על זה?

אוי לאותו זמן שגורד ישמעאל בעולם ונימול, מה עשה הקב"ה, כלפי טענת השד של ישמעאל? הרדיק את בני ישמעאל מרובקות העליון, ונתן להם חלק למטה ארץ הקדושה, בשביל הגולה שבהם. (כלומר, שנתן להם אדוזה רק בסוגינות הקדושה, שו ארץ ישראל, היפדים ממתנות הקדושה).

ועתידים בני ישמעאל לשלוט על ארץ הקדושה זמן הרבה בשעה שהיא ריקה מכל, כמו שהמילה שלום היא ריקה בלי שלמות. והם יעבדו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישלם החסד של בני ישמעאל.

ועתידים בני ישמעאל לעורר מלחמות גדולות בעולם, ויתאספו בני אדם עליהם, ויערכו עמהם מלחמה, אחת על הים, ואחת על היבשה, ואחת סמוך לירושלים, ומשלו אלו על אלו, וארץ הקדושה לא תמסר לבני אדם.

באותו זמן, יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערוך עליה מלחמה ג' חדשים, ויתאספו שם עמים, ויפלו ביניהם. עד שיאספו עליה כל בני אדם מכל קצו העולם. ואז יתעורר הקב"ה עליהם. וזה שכתוב, "כי יבס לה כפצרה ויבס גדול פארץ אדם". ולאחר כך, מה כתוב, "וְיָאָזְזוּ כַנְפֵיהֶם וְאָרְצוּ וְיַעַזְרוּ רַשְׁעֵיהֶם מִמֶּנָּה", ויכלה את בני ישמעאל מן הארץ, וישבר כל הכוחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על עם העולם, והיינו ישראל, אלא כח ישראל בלבד. וזה שכתוב: "ה' צִוָּה עַל יַד יִמְקֶךָ".

(ומבאר את המצוה "על יד ימקד") משום שהשם הקדוש הוא כימין, והתורה היא כימין, וע"כ הכל תלוי כימין. ולמדנו, שברכי"ם להגבה את הימין על השמאל. כמו שבאורוהו, שכתוב, "מימינו אש דת למי". ולעתידי לבא כתוב, "השיעיה ימקד עניו". ובזמן ההוא כתוב, "כי אז אהפך אל עמים שפה ברזיה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שקם אהו". וכתוב, "יתקד ה' למקד על כל הארץ פיהם והיא יתקד יהוה אהו ושמו אהו". ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

ביאר סוד שיעבוד הגלויות

מאמר זה לכאורה קובל על איזושהי תקלה שארעה בזמן אברהם אבינו, שכלגלה ניתנה מלכות וכוח לבני ישמעאל לצער אותנו. וראוי להעמק עוד ברבים איך מתגלה כל התהליך הזה שנקרא "שיעבוד מלכויות",

ונביא כאן קטע נפלא מפירוש הסולם על הקדמת ספר הזוהר (סעיף קט"ו, גלבר בדף היומי יום א' בשבוע זה פרשת וארא), ונעתיק את הדברים בשלמותם, ונעתיק ישגול להדבוק ברכים כראוי:

הוא כי כל כחם של הגוים לכבוש אותנו בגלות תחת שליטתם, הוא ע"י החכמה והמלכות שלהם, שהם הממונים העליונים שבשמיים דקליפה, המשפיעים להם חכמה ושררה, שע"י חכמתם מביאים אותנו ליד הרחוקים רעים, לרצות להבינו יתברך מכל הכחינות: אותו ודרכיו ומחשבותיו בלי שום ריאה ושום התחשכות ברוממות מלכותו יתברך, שע"י הרחוקים רעים אלו, אנו מתרוקנים מכל שפע קדושה, והשפע עובד למלכת שלהם, בסוד לא נתמלאה צור אלא מחרבה של ירושלים, שבה משיגים כח לדודת בנו ולהלקות אותו, ולהכריחו לעשות רצונם. שזו סוד ד' המלכויות המשעברות אותנו ב"ד גלויות, המרמוזות ב"ד בחינות ה"ב תר"ם שלהם, המרמוזות בצלם של נבוכדנצר, ראשה די רחב טב, תודתי הרעוהי די כסף, מעוהי ודכותה די נחש, שקוהי די פרזל, בגלוהי מנהו די פרזל, ומנהו די חסף, (דניאל ב'). ובעת שליטת הצלם הזה הם מתלוצצים עלינו, שיש להם פטרון אחד בשמיים.

אמנם כל זה הוא סוד "האלהים עשה שדי ארץ מקפצו" (קהלת ד'). כי השכינה נקראת "דיאת שמים" - זה רומז שאין לנו שום מצואות להדבוק בו יתברך לנצחיות וזל ע"י ריאה גדולה מרוממותו יתברך, לקבל עלינו על תודה ומצוות באמונה שלמה וטהורה, מבלי להרהר חי' אחר מדותיו יתברך, בכל פנים שבעולם שלא יסתו ממנו, כי אז אנו נדבקים בו יתברך לנצחיות בקשר כל ימות, ואז גם ה' יתן הטוב בכל אשר חשב להגות אותנו במחשבת הבריה, ואנו וזכים לגאולה השלימה ולגמר התיקון. אבל מטרים זה כל המשוחרר הוא משחבר אל ציור נקוב (וגי א' ו'), כלומר לחינם) כי ה"ס"א יש לו תמיד כח לעשוק השפע שאנו מקבלים בכח הרהורים הרעים שמביא בנו, בסוד לא נתמלאה צור אלא מחרבה של ירושלים.

אמנם גם עונשים אלו אינם לרענון, אלא להכשיר אותנו ליראתו יתברך, ע"י ירכי הנסיונות שהגלות מביאה עלינו, עד שאנו זוכים לקבל אמונתו בשלמות וכיראת הרוממות, ואז נאמר, "זכר חסרו ואמנתו לבית ישראל ראו כל אנפי ארץ את ישועת אלהינו (תהלים צ"ח)", כי לעת הקץ יזכר ה' לנו כל חסדיו עם שלמות אמונתו בכת אהת. כי אחר שקבלנו כח לקבל אמונתו בשלמות, תבנה ירושלים מחורבנה של צור, כי כל החסדים והשפע שהמלכויות ד"ס"א גולו מאתנו בימי הגלות כנ"ל, ישבו לנו, אחד שלימות אמונתנו, בכל מילואן, אף משוה לא יחסר. ואז, ראו כל אנפי ארץ את ישועת אלהינו. כי יראה כל האומות שגם ע"י עתה היו רק שומרי תם על השפע שלנו, כמדי להחזיק לנו בעת הצרה, ונמצא ששילט אדם באדם, הוא לרע לו, (ע"ת אשר שלט האדם באדם לרע לו - קהלת ח' ט'). כי קושי השעבוד ששלטו בנו בעת שהלטה אדם בלעיל באדם קדושה, לא היה אלא להדיע לאדם בליעל, כי מחמת זה מהרנו לבא לאמונתו יתברך, ולנבט במעל כל הגול שעשק מאתנו.

ועל העת ההיא אמר הגביא, "מי לא ידאך מקד הפנים", כי עתה אוד שסנגלה כי מלך הגוים אתה לידותם ולהלקותם ולעשותם סחם כרצוננו, כי מה שגדמה מקדם לכן שהם רודים בנו, נגלה עתה הוהפך, שהם היו רק משמשים ועבדים שלנו. בכדי להביאנו לאמונה שלמה. ומה שגדמה מקדם שהם מלקים אותנו, נגלה עתה וההיפך כי לקו בעצמכם, כי על ידי זה מהירו אותנו לבוא ליד השלמות, ומיהרו לעצמם את סופם המיר כנ"ל. ובמקום שגדמה שהם מרדו בו יתברך ועושים תפצנץ הרצונם לדכא אותנו למליו תאותם הרעה ואין דין ואין דין ח"ו, נגלה עתה כי עשו רק רצונו יתברך. להביאנו אל השלמות. וכזה נתברר כי מלך הגוים אתה מתחילה ועד סוף, שהי משלה עליהם הכוחות אותם לעשות רצונך תמיד כמלאך מלך על עבדיו. ועשה גלויות ידעת הממונה בכל הגוים, וכו'.

לאחר שהבנו עומק העניין, שכל הכוח של הגוים להצר לישורא נובע ממעשינו, ומאידיך, כל הצרות והייסורים מחמתם הם לטובותינו להניע לאמונה השלימה בהשי"ת - נתחיל ישר מהוסף: יהי רצון, שנוכח להאמין בהשם יתברך באמונה תמימה ושלימה, לעשות רצונו ולעבודו בלבב שלם אמן כן יהי רצון!

שבת שלום!

מבאר הרה"ק בעל המאמר ושמשו בשליחות משה רבינו לפרש, מה מקרא סודות הוהוה וחלוקתו וטאה עפי' פשוטו דהה טיב סוד ה' לדיא י"ל כן דהנה יש להבין מה זה סודות הוהוה שקוראין כל ישראל סודות הוהוה שאין למד שהכותה על חכמת הקבלה וכתבו האר"י ו"ל חחד הקדוש דהנה לשון סוד הוא דבר שאי אפשר לגלות לאדם כלל הלא כל הקבלה וכתבו האר"י והזוהר יכולין לגלות את סוד אבל מה הוא סוד שאי אפשר לגלות לשום אדם הוא סוד ה' ר"ל עצם אלקות שהוא היה הוהוה והוהוה עקא ושרשא רסלי עילמן זה אי אפשר לגלות לשום ב"י רק כל אדם משער לעצמו השגת אלקות לפי שכל הלשם ששערין ורובת.

וכל מה שהאדם מוכך עצמו רגע עצמי יגיעת הרבה להשיג כן ישנו בשכלו הוהי יתיר ויחיד ומה שמשגי שכלו באלקותו י"ת זה אי אפשר לגלות לשום אדם מעמק לבו מה שהוא בלב ושכלו הגם שיטל לזכר לאדם ולתבנם בלבם מצואת אלקות ודיאנו י"ת"ש אבל כל מצפני לב אי אפשר לגלות להם כידוע לכל די שנכנס לעבודה באמת ע"כ זה נקרא סוד כי הוא סוד באמת שאי אפשר לגלות לשום אדם מה שהוא אצלו בנקודת הלב והמושבה רק כ"א מובן לפי יגיעתו והורבת חסדו

ומה שאדם משגי יתיר השגת אלקות ככלל וכפ"ט דהיינו שבא למודיעת גדולות ששגת אלקות ע"י הודכות יתיר לזה האדם קשה יתיר לפי ולגלות מצפני לב לאדם כי יש לו יתיר בלבם ובמחשבותיו אשר אי אפשר לגלות ולפרש מצפני לבו ח"ו סוד ה' לדיאן ר"ל שנשאר תמיד אנלם בסוד שא"ל לפי עיי"ש.

די לט שלימד סודות הוהוה, הוא דבר מוכ ופשוט שצריך כל אחר ואחר למירו, ובפרט בעת בימי השוכבים, וזמן הסוגל לטוהת הנשפט, נבא כלטו יתיריו וירכילו דרש"ב"י, לזכות על ידי זה ל"אשרי העם הם למודיך, אשרי העומדים על סודך", לטוה ולקדש נפשנו ורוחנו ונשמתינו בלימוד הזוהר והקדוש.

בסיסת התורה המעיסת

מצטרפים בליל ישראל מתאחדים עכשיו!
בתחילת המחזור האחר עשיר בלימוד הזוהר הקדוש היומי

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש הסולם לשבע פרשת בא

יום	תאריך	פרשה	סעיפים	עמודים
שבת	כח	הקדמת ספי הוהוה	קפ-קפח	קפס-קמז
ראשון	כט	הקדמת ספי הוהוה	קפז-קצב	קצא-ג
שני	א	הקדמת ספי הוהוה	קצא-קצז	ד-ח
שלישי	ב	הקדמת ספי הוהוה	קצא-רב	ח-יד
רביעי	ג	הקדמת ספי הוהוה	רב-זח	זש-ידה
המישי	ד	הקדמת ספי הוהוה	זח-זח	יט-זכב
ששי	ה	הקדמת ספי הוהוה	זט-ז"ט	זכב-זכ
שבת	ו	הקדמת ספי הוהוה	יג-יטז	זכא-זכב

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשליחה 26

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "חק ליישראל" עם פירוש הסולם

א. מהי כוונת הכתוב "את ארץ מגוריהם"?

1. מרמז ל"גור ארצה יהודה".
  2. מקום המציל מגור בעולם.
  3. שע"י ישוב ארץ ישראל ממגרים את העוונות.
- ב. על מי אומר הזוהר הקדוש, "תיפת רוחם"?
1. על המחללים שבת קודש.
  2. על האומרים שהקב"ה אינו עתיד להחיות מתים.
  3. על המשיחים כין תפלין של יד, לשל ראש.

ג. מתי זוכה האדם להיות בשלווה ומנוחה?

1. לאחר שנפטר מן העולם.
  2. כשהולך האדם בדרכי הקב"ה.
  3. הישן לאחר שקרא קריאת שמע.
- ד. מהי כוונת הפסוק באמרו "וכל נתיבותיה שלום"?
1. השבילים היוצאים מלמעלה.
  2. השבילים היוצאים מלמטה.
  3. השבילים והנתיבות שבתורה הקדושה.
- ה. מה לומדים מן הפסוק "מימינו אש דת למור"?
1. שצריכים להגביה הימין על השמאל.
  2. שהדלקת נרות השבת צריכה להיות מימין לשמאל.
  3. מרמז לאש המזכה.

ו. למה גורמת השלמת כל ג' סעודות השבת?

1. מסלק המקטרגים.
2. גורם להשפעת חסדים ככל העולמות.
3. גורם להשלמת סעודות האמונה.

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזוה"ק חק-לישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב עד מוצש"ק, בשעה 12 בלילה.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 / 1.585.3083263 בשלושה 7 < 1.

חדש! ניתן להיבחן גם במכשירי "קהילות", בקופה "שלימות התורה".

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

מזן רבינו רבי חיים יוסף דוד אזולאי "החיד"א זיע"א

וכן כתב החיד"א בעבודת הקדש מורה באצבע אות מ', וזה לשונו: לימוד הזוהר הקדוש מרומם וכו' בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמה עין שם.

וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בזהר בכל יום, והוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאיר ולהזכרה ולתקנה ולכלות קוצים מרות רעות ותאוות רעות לזכות כנעם השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופושעים של הנפש.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

הטעם שכתבו זכרונם לברכה פי לימוד הזוהר הקדוש נודא ונשגב מאד הנם דלא ידע מאי קאמר, משום דבכל התורה יש פרדס (פ' שט ר' מ' ד' ר' ש' ס' ד'), ובכל לימוד אינו נכר הסוד כלל, ואדרבה הקורא ושונה דעתו על הפשט לכך באין מכין אם יש סוד בתורה כלל, מה שאין כן ספר הזוהר הקדוש והסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר נפלאות ודני תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל מאד לתקן הנפש.

(נפש חיים מערכת הז' אות ד', משם הגדולים להחיד"א)

מאידים את הנשמה בלימוד הזוהר הקדוש

זוכים לכל ההשפעות טובות הכתובות על לימוד הזוהר הקדוש! חייגו, טעמו, וראו כי טוב ה'!

קול הזוהר הקדוש:

בארץ ישראל: 03-523-4979

בארזה"ב: 1.585.308.3263

- שיעורים בודאי הקדוש בלשון הקדוש, באירוש • שאלות ותשובות על הזוהר הקדוש • מסגרים שבעים • תרומת הנצחית ימי לימוד • הולקת זוהר חק-לישראל חיים •

בימי השזנב"ם

השנה גם אתה תזכה לטהור את הנפש בלימוד הזוהר הקדוש 5 דקות ביום!

הספר מחולק במתנה למקבל על עצמו ללמוד בו בכל יום! פרטים בקול הזוהר הקדוש שלושה 4

מזכירים ללימוד הזוהר הקדוש - הסגולה המפורסמת לטהרת הנפש!

הרפסת הגיליון השבוע נתרם.

לע"פ הר"ר הושע ב"ר חיים ז"ל • הר"ר אהרן ב"ר חיים ז"ל • לרפואת: מרת יפה תהילה בת שרה ברכה • לרפואת הילד יוסף שמאל חיים בן מרים סנישח"י • לתצלמת: הר"ר אפרים עקיבא לייב בן הדסה הי"ו • הר"ר דוד אהרן בן מרת חיה חנה הי"ו • הר"ר ישראל אברהם בן מלכה מאלה הי"ו • ליועץ תעודת הכותב אריה בן לאה ב"ו • הכותב יש בן יהודית לימוד ב"ו • הכותב אליהו שמעון בן פיטא ב"ו • הכותב יוסף מרתה בן חנה ברייביל ב"ו • ולהצלחת כל התורמים והמסייעים בהרפסת והפצת הגיליון

סיפור לשיבת וממקנה בני ישראל לא מת אחד

הדושי הזוהר של חב"ד הקדוש רבי יצחק אייזיק מוויזשניץ ו"ל לא היו נאמרים לשם רדישה גידיא, אלא חזרה לו עם עבדה כעבודת התפלה, והיה פועל עם ישועה, וממשיך על דם שפע סבה לכלל ולפ"ש. סמך לזניחת הרדישה היה מוצא חמדי סמוכים בפסוקים שדרש עליהם, שכל מי שצריך לישועה בבני דוי ומזוני וחסע, פעם אדם שאל אתו דרב הקדוש רבי יחזקעל מבעלזא ו"ל, מדוע הוא מטפל רק בצרכי טיפס ופניסום של חסידיו, ואינו אומר להם רבי מסר בדישותו.

השיב לו החידושישבע: "אני מבקשים בכל יום סגפולת אבא בכח "סריס טהרים", בתחילה "סריס" ואחרי כן "טהרים". סאטוסה צריכים בני ישראל להדשע נפרנסת, הטהרה תבא מאלה.

הזהר מעשה שדודיק ה"אמר יוסף" מספיקא זיע"א, נסע פעם לויזשניץ, וברך עיכסוהו בכפר אחד והפצירו בו שיכיר לפני הרבי בוויזשניץ תולה מסוכן אחד, שנתחמה לו עצם נערונו, לא לבלע ולא לחקא. כשואב רבי האימרי יוסף" אל רבי יצחק אייזיק מוויזשניץ, מצאו שישב בסעודת ראש חדרש. מיד בבוא אל הבית, והעידל רבי יצחק אייזיק לדרוש תורה על מאמר המדרש "מעשה בארי שעמד לו עצם סדך גזעו האמר כל מי שיבא ויציא תעצם אפן לו שסדו וכ" (סאטות רבס סה, ז).

כשמע רבי יוסף מאד את הדברים, הבין שהצדיק הדגיש סדך קדשו בשליחות מצוה שמסור לו סדך, ומדרש זה אמר רק בשביל אותו תולה. רבי יוסף מאד כיוון את השעה שהיה אז, וכשחזר לביתו ררך אותו כפר, נבנס לבית החולה, ובשער לו, שם אש חדרש בשעה פלוגית (סדך) אצתה שעה שהחידושישבע (דש) הקיא החולה את העצם והתרפא.

שוב היה מעשה, שבגליל אחד שדרה מגפה בהמות, חקן אחד, שהעמיד בהמות לפטמן, וכמה שוורים שלו כבר חלו והיו בסכנה, נמלך ונסע לשבת אל ויזשניץ. בליל שבת בשעה שהחלה הצדיק לדרוש תורה, מרחק כל העם לשמע, והוקן חזק, אף על פי שנפשו היתה מדה עליו ולא בא כלל לשם התורה של הצדיק, בכל זאת, שלא לשנות מן המסגה, מרחק גם הוא בין כל החסידים. והנה הוא שומע שהצדיק התחיל לדרוש תורה על הפסוק "אדם ובהמה ותושבי דו" (תהלים לו, ז). ותיכף בשמעו את הדברים אמר חקן: "כל מה שטרה היב סתודו לא טרה אלא בשבילי, ובחידא אדם ובהמה יושיע השם. חזר חקן לביתו, ומצא שמכל המקנה שלו לא מת אחד, והמגפה נעצדה.

(ספדי חסידים)

לשונות בהרפסת הגיליון, לתרומות והנצחות, להא/ערות ולתשובות ניתן לפנות למערכת בטלפון: (+972) 054-8517381 או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל- 3131760@gmail.com